

بررسی ارتباط پلی مورفیسم‌های شایع ژن GCKR با سندرم متابولیک

چکیده

دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۱۴ ویرایش: ۱۳۹۷/۰۲/۲۱ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۱۵ آنلاین: ۱۳۹۷/۰۷/۳۰

زمینه و هدف: سندرم متابولیک مجموعه‌ای از ناهنجاری‌های متابولیکی است که خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی را افزایش می‌دهد. مطالعات فراوانی نشان داده‌اند که پلی مورفیسم‌های (rs78۸۰۰۹۴ و rs۱۲۶۰۳۲۶) ژن پروتیین تنظیم‌کننده گلوکوکیناز (GCKR) با مقادیر گلوکز خون، تری‌گلیسرید پلاسما و سندرم متابولیک در ارتباط هستند. هدف این پژوهش، بررسی ارتباط این دو پلی مورفیسم ژن GCKR با سندرم متابولیک و شاخص‌های آن در جمعیت بزرگسالان مطالعه قند و لیپید تهران (TLGS) بود.

روش بررسی: در مطالعه مورد-شاهدی کنونی که از فروردین تا مرداد ۱۳۹۶ انجام شد، تعداد ۸۷۱۰ فرد (۳۵۲۲ مرد و ۵۱۸۸ زن) بالای ۱۹ سال غیرمرتبط خونی از افراد شرکت‌کننده در مطالعه قند و لیپید تهران انتخاب شدند. بر مبنای معیار Joint interim statement (JIS) افراد در دو گروه مورد و شاهد قرار گرفتند. نمونه‌های ژنومی با HumanOmniExpress-24 v1.0 BeadChips (Illumina, San Diego, CA, USA) تعیین ژنوتیپ شدند.

یافته‌ها: فراوانی ژنوتیپ TT هر دو پلی مورفیسم به صورت معناداری در گروه افراد مبتلا به سندرم متابولیک بیشتر بود و برحسب نسبت شانس تعدیل یافته (OR= ۲/۷۱ برای rs۱۲۶۰۳۲۶، OR= ۲/۵۲ برای rs78۸۰۰۹۴)، هر دو پلی مورفیسم با سندرم متابولیک ارتباط داشتند. ژنوتیپ TT در افرادی که میزان C-reactive protein (CRP) آن‌ها بیشتر از ۳ mg/l بود، فراوانی بیشتری داشت. آلل T هر دو پلی مورفیسم با میزان تری‌گلیسرید ارتباط افزایشی و با میزان قندخون ارتباط کاهشی نشان داد.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های این پژوهش بین rs78۸۰۰۹۴ و rs۱۲۶۰۳۲۶ دو پلی مورفیسم رایج ژن GCKR و سندرم متابولیک در جمعیت مورد بررسی تهرانی ارتباط وجود دارد. این دو پلی مورفیسم با سطح تری‌گلیسرید و قندخون نیز به صورت معکوس ارتباط نشان دادند که تاییدکننده نتایج مطالعات پیشین است.

کلمات کلیدی: ارتباط، GCKR، پلی مورفیسم، گلوکوکیناز، سندرم متابولیک، TLGS.

آسیه سادات زاهدی^۱، بهاره صداقتی خیاط^۱
سارا بهنامی^۱، فریدون عزیزی^۲
مریم السادات دانشپور^{۱*}

۱- مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲- مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: تهران، بزرگراه چمران، ولنجک، خیابان یمن، خیابان پروانه، پلاک ۲۴، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

کدپستی: ۱۹۸۵۷۱۷۴۱۳ | تلفن: ۰۲۱-۲۲۴۳۲۵۶۹
E-mail: daneshpour@sbmu.ac.ir

مقدمه

لیپیدی است که این شاخص‌ها خود تحت تأثیر تعامل با عوامل محیطی بیوشیمیایی و ژنتیکی هستند.^۱ یکی از شاخص‌های تشخیصی سندرم متابولیک افزایش سطح سرمی گلوکز است که عوامل مختلفی در تنظیم سطح آن اثرگذار هستند. از عوامل موثر بر تنظیم سطح گلوکز می‌توان به آنزیم گلوکوکیناز (GCK) اشاره کرد که به‌عنوان سنسور گلوکز عمل می‌کند و در اولین مرحله گلیکولیز مسئول فسفریلاسیون گلوکز است.

سندرم متابولیک به مجموعه‌ای از اختلالات متابولیک گفته می‌شود که خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی و دیابت شیرین نوع دو را افزایش می‌دهند.^۱ شاخص‌های تشخیصی سندرم متابولیک شامل چاقی مرکزی، مقاومت به انسولین، فشارخون و اختلالات

پژوهش‌ها نشان می‌دهد جهش غیرفعال‌کننده در ژن گلوکوکیناز موجب دیابت نوع دو در موش‌های تازه بالغ‌شده و جهش فعال‌کننده این ژن موجب افت قندخون ناشی از مقدار زیاد انسولین می‌شود که مؤید نقش کلیدی آنزیم گلوکوکیناز در متابولیسم گلوکز است. پروتیین تنظیم‌کننده گلوکوکیناز (GCKR)، پروتیینی کلیدی در کبد و جزایر پانکراس است که به گلوکوکیناز (GCK) متصل می‌شود و میزان گلوکز داخل سلولی را تنظیم می‌کند. در موش‌های دارای نقص در ژن GCKR، بیان و فعالیت گلوکوکیناز کمتر و کنترل قندخون با اختلال همراه است.^۳ در مطالعه‌ای نیز با افزایش بیان GCKR در کبد موش به واسطه‌ی آدنووایروس، حساسیت به انسولین و قدرت تحمل گلوکز بهبود و قندخون کاهش یافته و موجب کاهش غلظت لپتین و افزایش سطح تری‌گلیسرید شده است.^۴ ژن GCKR در ناحیه ژنی 2p23.3-p23.2 بر روی کروموزوم دو قرار دارد و دارای ۱۹ اگزون است. این ژن پروتیینی حاوی ۶۲۵ آمینو اسید با وزن ۶۸ کیلوالتون را کد می‌کند. این پروتیین با اتصال غیرکوالانسی به آنزیم و تشکیل یک کمپلکس غیرفعال در حضور فروکتوز ۶-فسفات مانع فعالیت گلوکوکیناز در سلول می‌شود.^۵ در این بین، مطالعات متفاوتی در سطح جهانی نشان داده‌اند، سطح خونی بعضی از پروتیین‌های ایمونولوژیک در افراد مبتلا به سندرم متابولیک افزایش می‌یابد که در این میان می‌توان به افزایش غلظت پروتیین واکنشگر C (C-reactive protein, CRP) اشاره کرد.^۶ مشخص شده است که ناحیه ژن پروتیین تنظیم‌کننده گلوکوکیناز با شاخص‌های سندرم متابولیک مانند قندخون ناشتا، سطوح انسولین و تری‌گلیسرید، HDL-C و LDL-C سرمی ارتباط دارد و سطح غلظت CRP در پلاسما نیز با تغییرات در جایگاه کروموزومی GCKR ارتباط نشان داده است. افزون بر ارتباط با شاخص‌های تشخیصی سندرم متابولیک، در مطالعاتی ارتباط پلی‌مورفیسم‌های ژن GCKR با سندرم متابولیک نیز به اثبات رسیده است.^{۷-۹،۳}

میزان قندخون ناشتا در همان روز نمونه‌گیری، به‌روش رنگ‌سنجی آنزیمی با استفاده از کیت گلوکز اکسیداز (Pars Azmoon Inc., Tehran) اندازه‌گیری شد. مقادیر سطح تری‌گلیسرید و کلسترول تام با روش رنگ‌سنجی آنزیمی، به‌ترتیب با استفاده از آنزیم گلیسرول فسفات اکسیداز و کلسترول اکسیداز اندازه‌گیری شد.^{۱۲،۱۳} میزان HDL-C در سرم خون افراد پس از رسوب محتویات آپولیپوپروتیین B، به‌روش دکستران سولفات منیزیوم تعیین شد.^{۱۴} برای تمامی افراد LDL-C از معادله تغییر یافته فریدوالد (Friedewald formula, FF) محاسبه گردید.^{۱۵} دامنه تغییرات آزمایشگاهی برای قندخون ناشتا، کلسترول تام، HDL-C و تری‌گلیسرید کمتر از ۵٪ در نظر گرفته شد. میزان CRP به‌روش الیزا با استفاده از کیت تجارتي (hsCRP, ELISA,) (Diagnostic Biochem Inc, Ontario, Canada) جهت انجام مطالعه ژنومی، DNA ژنومی از گلبول‌های سفید نمونه‌های خون افراد با روش نمک اشباع/ پروتییناز K استخراج شد.^{۱۶}

پژوهش‌ها نشان می‌دهد جهش غیرفعال‌کننده در ژن گلوکوکیناز موجب دیابت نوع دو در موش‌های تازه بالغ‌شده و جهش فعال‌کننده این ژن موجب افت قندخون ناشی از مقدار زیاد انسولین می‌شود که مؤید نقش کلیدی آنزیم گلوکوکیناز در متابولیسم گلوکز است. پروتیین تنظیم‌کننده گلوکوکیناز (GCKR)، پروتیینی کلیدی در کبد و جزایر پانکراس است که به گلوکوکیناز (GCK) متصل می‌شود و میزان گلوکز داخل سلولی را تنظیم می‌کند. در موش‌های دارای نقص در ژن GCKR، بیان و فعالیت گلوکوکیناز کمتر و کنترل قندخون با اختلال همراه است.^۳ در مطالعه‌ای نیز با افزایش بیان GCKR در کبد موش به واسطه‌ی آدنووایروس، حساسیت به انسولین و قدرت تحمل گلوکز بهبود و قندخون کاهش یافته و موجب کاهش غلظت لپتین و افزایش سطح تری‌گلیسرید شده است.^۴ ژن GCKR در ناحیه ژنی 2p23.3-p23.2 بر روی کروموزوم دو قرار دارد و دارای ۱۹ اگزون است. این ژن پروتیینی حاوی ۶۲۵ آمینو اسید با وزن ۶۸ کیلوالتون را کد می‌کند. این پروتیین با اتصال غیرکوالانسی به آنزیم و تشکیل یک کمپلکس غیرفعال در حضور فروکتوز ۶-فسفات مانع فعالیت گلوکوکیناز در سلول می‌شود.^۵ در این بین، مطالعات متفاوتی در سطح جهانی نشان داده‌اند، سطح خونی بعضی از پروتیین‌های ایمونولوژیک در افراد مبتلا به سندرم متابولیک افزایش می‌یابد که در این میان می‌توان به افزایش غلظت پروتیین واکنشگر C (C-reactive protein, CRP) اشاره کرد.^۶ مشخص شده است که ناحیه ژن پروتیین تنظیم‌کننده گلوکوکیناز با شاخص‌های سندرم متابولیک مانند قندخون ناشتا، سطوح انسولین و تری‌گلیسرید، HDL-C و LDL-C سرمی ارتباط دارد و سطح غلظت CRP در پلاسما نیز با تغییرات در جایگاه کروموزومی GCKR ارتباط نشان داده است. افزون بر ارتباط با شاخص‌های تشخیصی سندرم متابولیک، در مطالعاتی ارتباط پلی‌مورفیسم‌های ژن GCKR با سندرم متابولیک نیز به اثبات رسیده است.^{۷-۹،۳}

هدف پژوهش کنونی بررسی ارتباط بین دو پلی‌مورفیسم C>T rs7۸۰۰۹۴ و rs۱۲۶۰۳۲۶ C>T در روی ژن GCKR و همچنین تغییرات غلظت CRP با سندرم متابولیک در جمعیت تهرانی بود.

روش بررسی

این مطالعه مورد-شاهدی از فروردین تا مرداد ۱۳۹۶، در محل

واریانس یک راهه (One-way ANOVA) و Tukey مقایسه شد. ارتباط میزان CRP با در نظر گرفتن سه مدل Co-dominant (سه گروه ژنوتیپی جداگانه)، مدل Dominant (مقایسه افراد حامل آلل ریسک با افراد هموزیگوت برای آلل غیر ریسک)، مدل Recessive (مقایسه افراد حامل آلل غیر ریسک با افراد هموزیگوت برای آلل ریسک) در گروه های مختلف آللی به وسیله آزمون One-way ANOVA بررسی شد. از آزمون رگرسیون لوژستیک برای بررسی ارتباط بین گروه های ژنوتیپی و سندرم متابولیک و نیز بررسی اثر عوامل مداخله گر مانند سن، جنسیت و مقدار CRP استفاده شد. برای همه نسبت شانس ها، ۹۵٪ فاصله اطمینان محاسبه شد.

یافته ها

در پژوهش کنونی ۱۴۰۰ مرد و ۱۹۷۳ زن به عنوان فرد مبتلا به سندرم متابولیک مورد بررسی قرار گرفتند که برای آن گروه کنترلی معادل ۱/۵ برابر از افراد سالم در نظر گرفته شده است. متوسط متغیرهای تن سنجی و بیوشیمیایی شامل سن، فشارخون، نمایه توده بدنی، دور کمر و همچنین متوسط میزان سرمی قندخون ناشتا، کلسترول تام، تری گلیسرید، کلسترول-HDL، کلسترول-LDL و میزان CRP در گروه های جنسی به تفکیک مبتلا و عدم ابتلا به سندرم متابولیک در جدول ۱ آورده شده است. فراوانی آللی دو مارکر مورد بررسی از تعادل هاردی-واینبرگ تبعیت نمود و درصد فراوانی ژنوتیپ ها و آلل های دو پلی مورفیسم مورد مطالعه نیز در جدول ۱ مشخص شده است.

افراد براساس میزان CRP گروه بندی شدند، نتایج (در جداول آورده نشده است) نشان داد، در گروه افرادی که میزان CRP بیشتر از ۳ mg/ml بود فراوانی ژنوتیپ TT rs۷۸۰۰۹۴ نیز به طور معناداری بیشتر بود و در همین گروه با مدل ژنتیکی Recessive فراوانی آلل T به صورت هموزیگوت در هر دو پلی مورفیسم به طور معناداری افزایش نشان داد (P=۰/۰۰۴ برای rs۷۸۰۰۹۴ و P=۰/۰۰۱ برای rs۱۲۶۰۳۲۶). در جداول ۲ و ۳ متغیرهای بالینی، تن سنجی و بیوشیمیایی به تفکیک جنس در سه ژنوتیپ rs۷۸۰۰۹۴ و rs۱۲۶۰۳۲۶ ژن GCKR بررسی شده اند که نتایج به دست آمده در گروه زنان و مردان هر دو پلی مورفیسم مشابه هم بود.

برای انجام این پژوهش، ۸۷۱۰ فرد ۱۹ سال و بالاتر انتخاب گردید و جهت نرمال کردن متغیرهای مورد بررسی مقادیر بالاتر و کمتر از سه برابر انحراف معیار حذف شد. تشخیص سندرم متابولیک در این مطالعه بر مبنای معیار Joint interim statement (JIS) تغییر یافته بر اساس جمعیت ایرانی بود.^{۱۷} براساس این معیار وجود سه مورد یا بیشتر، از پنج مورد زیر سبب می شود فرد در گروه افراد مبتلا به سندرم متابولیک قرار گیرد:

- ۱) سطح کلسترول-HDL پایین (کمتر از ۴۰ mg/dl در مردان و کمتر از ۵۰ mg/dl در زنان یا مصرف داروهای افزایش دهنده سطح کلسترول-HDL)،
- ۲) سطح تری گلیسرید بالا (بیشتر یا مساوی با mg/dl ۱۵۰ یا مصرف داروهای کاهش دهنده تری گلیسرید)،
- ۳) فشارخون بالا (فشارخون سیستولی ≤ 130 mmHg یا فشارخون دیاستولی ≤ 85 mmHg یا مصرف داروهای کاهش دهنده فشارخون)،
- ۴) افزایش قندخون (غلظت قندخون ناشتا ≤ 100 mg/dl یا مصرف داروهای کاهش دهنده قندخون)،
- ۵) چاقی شکمی (براساس تعریف خاص هر جمعیت و کشور،^{۱۸} دور کمر ≤ 90 cm در مردان و زنان).^{۱۹}

آنالیزهای ژنتیکی: ابتدا نمونه ها توسط Lysis Buffer و بافر PBS شسته شد و RBCها از محیط حذف شد، سپس با روش جوشاندن قلیایی، DNA از WBCها استخراج شد و عصاره سلولی حاصل در ۲۰ °C نگهداری شد. بررسی های کیفی و کمی بر روی DNA استخراجی با الکتروفورز و اسپکتروفتومتر انجام شد. نمونه های ژنومی با چیپ HumanOmniExpress-24 v1.0 BeadChips (Illumina, San Diego, CA, USA) برای ۶۴۹۹۳۲ مارکر تعیین ژنوتیپ شدند.^{۱۱} داده های ژنوتیپی دو مارکر rs۷۸۰۰۹۴ و rs۱۲۶۰۳۲۶ از ژن GCKR پس از انجام مراحل کنترل کیفی به داده های جمعیت مورد بررسی اضافه گردید.

متغیرهای پیوسته به صورت خطای استاندارد \pm میانگین و متغیرهای گروه بندی شده به صورت فراوانی و درصد بیان شدند. آنالیز آماری با SPSS software, version 21 (IBM SPSS, Armonk, NY, USA) انجام شد. برای تمام آزمون ها سطح معناداری دوطرفه کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. برای بررسی تبعیت فراوانی ژنوتیپ ها از قانون هاردی-واینبرگ و همین طور مقایسه دیگر داده های کیفی از Chi-square test استفاده شد. ویژگی های تن سنجی و بیوشیمیایی افراد شرکت کننده در گروه های مختلف به وسیله آزمون های تحلیل

جدول ۱: مقایسه ویژگی‌های تن‌سنجی، بیوشیمیایی و فراوانی ژنوتیپی و آللی جمعیت مورد مطالعه به تفکیک جنسیت

متغیرها	مردان (تعداد: ۳۵۲۲)		زنان (تعداد: ۵۱۸۸)		P*
	شاهد (۲۱۲۲)	مورد (۱۴۰۰)	شاهد (۳۲۱۵)	مورد (۱۹۷۳)	
سن (سال)	۴۲(۱۷) †	۵۳(۱۵)	۳۹(۱۴)	۵۶(۱۳)	<۰/۰۰۱
اندازه دور کمر (cm)	۹۱(۱۱)	۱۰۲(۸)	۸۶(۱۱)	۱۰۰(۱۰)	<۰/۰۰۱
نمایه توده بدنی (kg/m ²)	۲۵(۴)	۲۹(۴)	۲۷(۵)	۳۱(۴)	<۰/۰۰۱
قندخون ناشتا mg در صد ml	۹۳(۱۱)	۱۱۰(۲۲)	۹۱(۹)	۱۰۹(۲۳)	<۰/۰۰۱
کلسترول تام (mg/dl)	۱۸۴(۳۵)	۱۹۴(۳۹)	۱۸۶(۳۵)	۱۹۹(۳۹)	<۰/۰۰۱
تری‌گلیسرید (mg/dl)	۱۱۸(۵۴)	۱۹۴(۷۶)	۱۰۲(۴۶)	۱۷۹(۷۱)	<۰/۰۰۱
کلسترول-لیپوپروتئین پرچگالی (mg/dl)	۴۸(۹)	۴۲(۹)	۵۶(۱۱)	۴۷(۱۰)	<۰/۰۰۱
کلسترول-لیپوپروتئین کم‌چگالی (mg/dl)	۱۱۲(۳۱)	۱۱۳(۳۵)	۱۰۹(۳۱)	۱۱۵(۳۶)	<۰/۰۰۱
فشارخون دیاستولیک (mmHg)	۷۶(۹)	۸۴(۱۰)	۷۲(۹)	۸۰(۱۰)	<۰/۰۰۱
فشارخون سیستولیک (mmHg)	۱۱۳(۱۳)	۱۲۹(۱۵)	۱۰۷(۱۴)	۱۲۵(۱۸)	<۰/۰۰۱
پروتئین واکتشرگر C (ng/ml)	۱۰۹۵(۱۲۷۹)	۲۰۱۸(۲۰۹۶)	۱۷۶۰(۲۲۷۲)	۲۵۳۴(۲۶۵۹)	۰۰۳/۰
ژنوتیپ rs1۲۶۰۳۲۶					
CC	۶۲۷ (۲۹/۵)	۳۶۴ (۲۶)	۹۴۸ (۲۹/۵)	۵۴۲ (۲۷/۵)	<۰/۰۰۱
CT	۱۰۷۲ (۵۰/۵)	۶۸۱ (۴۸/۶)	۱۵۶۲ (۴۸/۶)	۹۶۷ (۴۹)	۰/۲۰۷
TT	۴۲۳ (۱۹/۹)	۳۵۵ (۲۵/۴)	۷۰۵ (۲۱/۹)	۴۶۴ (۲۳/۵)	
آلل C	%۵۵	%۵۰	%۵۴	%۵۲	<۰/۰۰۰۱ #
آلل T	%۴۵	%۵۰	%۴۶	%۴۸	
ژنوتیپ rs۷۸۰۰۹۴					
CC	۶۴۵ (۳۰/۴)	۳۷۲ (۲۶/۶)	۹۸۰ (۳۰/۵)	۵۴۹ (۲۷/۸)	۰/۱۲۱
CT	۱۰۶۹ (۵۰/۴)	۶۹۳ (۴۹/۵)	۱۵۴۰ (۴۷/۹)	۹۷۵ (۴۹/۴)	
TT	۴۰۸ (۱۹/۲)	۳۳۵ (۲۳/۹)	۶۹۵ (۲۱/۶)	۴۴۹ (۲۲/۸)	
آلل C	%۵۵	%۵۱	%۵۴	%۵۲	<۰/۰۰۰۱ #
آلل T	%۴۵	%۴۹	%۴۶	%۴۸	

آزمون آماری مورد استفاده: One-way ANOVA و Chi-square test. سطح معناداری مربوط به مقایسه میانگین متغیرها در میان گروه شاهد و گروه مورد است. * P<۰/۰۵ از نظر آماری معنادار است. † اعداد به صورت میانگین (انحراف معیار) بیان شده‌اند. # مقدار P برای کل جمعیت محاسبه شده است.

جدول ۲: مقایسه میانگین متغیرهای تن سنجی و بیوشیمیایی در گروه‌های ژنوتیپی rs78۰۰۹۴

متغیرها	مردان (تعداد: ۳۵۲۲)				زنان (تعداد: ۵۱۸۸)			
	P*	TT	CT	CC	P*	TT	CT	CC
گروه شاهد (تعداد)		۶۶۵	۱۵۴۰	۹۸۰		۴۰۸	۱۰۶۹	۶۶۵
سن (سال)		۴۳ (۱۸)†	۴۱ (۱۶)	۴۳ (۱۸)	*۰/۰۰۳	۴۳ (۱۸)	۴۱ (۱۶)	۴۳ (۱۸)†
اندازه دور کمر (cm)		۹۲ (۱۰)	۹۱ (۱۱)	۹۱ (۱۰)	۰/۰۰۱	۹۱ (۱۰)	۹۱ (۱۱)	۹۲ (۱۰)
نمایه توده بدنی (kg/m ²)		۲۶ (۴)	۲۵ (۴)	۲۵ (۴)	۰/۱۱۲	۲۵ (۴)	۲۵ (۴)	۲۶ (۴)
قندخون ناشتا mg در صد ml		۹۴ (۱۲)	۹۳ (۱۰)	۹۲ (۱۰)	*۰/۰۰۴	۹۲ (۱۰)	۹۳ (۱۰)	۹۴ (۱۲)
کلسترول تام (mg/dl)		۱۸۳ (۳۳)	۱۸۳ (۳۵)	۱۸۳ (۳۵)	۰/۱۷۶	۱۸۶ (۳۸)	۱۸۳ (۳۵)	۱۸۳ (۳۳)
تری گلیسرید (mg/dl)		۱۰۹ (۴۵)	۱۱۸ (۵۳)	۹۶ (۴۱)	*۰/۰۰۱	۱۳۱ (۶۵)	۱۱۸ (۵۳)	۱۰۹ (۴۵)
کلسترول - لیوپروتین		۴۸ (۹)	۴۸ (۹)	۴۸ (۹)	۰/۹۶۲	۴۸ (۹)	۴۸ (۹)	۴۸ (۹)
پرچگالی (mg/dl)		۱۱۳ (۳۰)	۱۱۱ (۳۱)	۱۰۹ (۳۱)	۰/۴۵۰	۱۱۱ (۳۱)	۱۱۱ (۳۱)	۱۱۳ (۳۰)
کلسترول - لیوپروتین		۷۶ (۹)	۷۵ (۹)	۷۶ (۹)	۰/۴۳۰	۷۶ (۹)	۷۵ (۹)	۷۶ (۹)
کم چگالی (mg/dl)		۱۱۳ (۱۳)	۱۱۳ (۱۳)	۱۰۷ (۱۴)	۰/۷۱۱	۱۱۴ (۱۳)	۱۱۳ (۱۳)	۱۱۳ (۱۳)
فشارخون دیاستولیک (mmHg)		۱۲۶ (۱۱۳۲)	۹۵۷ (۱۳۳۱)	۲۰۰۷ (۲۶۳۰)	۰/۳۸۲	۱۲۳۰ (۱۴۳۸)	۹۵۷ (۱۳۳۱)	۱۲۶ (۱۱۳۲)
فشارخون سیستولیک (mmHg)		۳۷۲	۶۹۳	۵۴۹		۳۳۵	۶۹۳	۳۷۲
CRP (ng/ml)		۵۳ (۱۵)	۵۴ (۱۵)	۵۷ (۱۳)	۰/۱۴۲	۵۲ (۱۵)	۵۴ (۱۵)	۵۳ (۱۵)
گروه مورد (تعداد)		۱۰۲ (۸)	۱۰۲ (۹)	۱۰۰ (۱۰)	۰/۲۶۱	۱۰۱ (۸)	۱۰۲ (۹)	۱۰۲ (۸)
سن (سال)		۲۹ (۴)	۲۹ (۴)	۳۱ (۴)	۰/۱۶۱	۲۹ (۳)	۲۹ (۴)	۲۹ (۴)
اندازه دور کمر (cm)		۱۱۰ (۲۱)	۱۱۰ (۲۱)	۱۱۱ (۲۳)	۰/۵۲۵	۱۰۹ (۲۳)	۱۱۰ (۲۱)	۱۱۰ (۲۱)
نمایه توده بدنی (kg/m ²)		۱۹۴ (۴۰)	۱۹۴ (۴۰)	۱۹۶ (۳۸)	۰/۸۳۵	۱۹۵ (۳۷)	۱۹۴ (۴۰)	۱۹۴ (۴۰)
قندخون ناشتا mg در صد ml		۱۸۵ (۷۷)	۱۹۱ (۷۴)	۱۶۹ (۷۰)	*۰/۰۰۱	۲۱۰ (۷۸)	۱۹۱ (۷۴)	۱۸۵ (۷۷)
کلسترول تام (mg/dl)		۴۱ (۹)	۴۲ (۹)	۴۸ (۱۱)	۰/۰۶۹	۴۱ (۸)	۴۲ (۹)	۴۱ (۹)
تری گلیسرید (mg/dl)		۱۱۵ (۳۵)	۱۱۲ (۳۵)	۱۱۴ (۳۵)	۰/۴۸۱	۱۱۲ (۳۳)	۱۱۲ (۳۵)	۱۱۵ (۳۵)
کلسترول - لیوپروتین		۸۳ (۱۰)	۸۴ (۱۰)	۸۰ (۱۱)	۰/۲۵۰	۸۴ (۹)	۸۴ (۱۰)	۸۳ (۱۰)
کم چگالی (mg/dl)		۱۲۷ (۱۵)	۱۲۸ (۱۶)	۱۲۵ (۱۸)	۰/۰۶۱	۱۳۰ (۱۵)	۱۲۸ (۱۶)	۱۲۷ (۱۵)
فشارخون دیاستولیک (mmHg)		۱۸۳ (۲۳۳۴)	۲۰۷۰ (۲۱۲۲)	۲۱۸۲ (۱۹۴۰)	۰/۸۸۳	۲۱۰۲ (۱۹۰۲)	۲۰۷۰ (۲۱۲۲)	۱۸۳ (۲۳۳۴)
فشارخون سیستولیک (mmHg)		۲۷۶۷ (۳۶۷۴)	۲۵۵۶ (۲۹۵۱)	۲۱۸۲ (۱۹۴۰)		۲۱۰۲ (۱۹۰۲)	۲۰۷۰ (۲۱۲۲)	۲۷۶۷ (۳۶۷۴)
CRP (ng/ml)								

آزمون آماری مورد استفاده: One-way ANOVA و سطح معناداری مربوط به مقایسه میانگین متغیرها در میان گروه‌های ژنوتیپی است. * P<۰/۰۰۵ از نظر آماری معنادار است. † اعداد به صورت میانگین (انحراف معیار) بیان شده‌اند. CC: افراد دارای ژنوتیپ در rs78۰۰۹۴. CT: افراد دارای ژنوتیپ در CT rs78۰۰۹۴. TT: افراد دارای ژنوتیپ در TT rs78۰۰۹۴

جدول ۳. مقایسه میانگین متغیرهای تن سنجی و بیوشیمیایی در گروه‌های ژنوتیپی rs1۲۶۰۳۲۶

متغیرها	مردان (تعداد: ۳۵۲۲)				زنان (تعداد: ۵۱۸۸)			
	P*	TT	CT	CC	P*	TT	CT	CC
گروه شاهد (تعداد)		۶۲۷	۱۰۷۲	۴۲۳		۷۰۵	۱۵۶۲	۹۴۸
سن (سال)	۰/۰۵۱	۴۳ (۱۷)	۴۱ (۱۷)	۴۳ (۱۷)	۰/۰۵۱	۳۹ (۱۴)	۳۹ (۱۳)	۴۰ (۱۴)
اندازه دور کمر (cm)	* ۰/۰۴۲	۹۱ (۱۰)	۹۱ (۱۱)	۹۱ (۱۰)	* ۰/۰۴۲	۸۶ (۱۱)	۸۶ (۱۱)	۸۷ (۱۱)
نمایه توده بدنی (kg/m ²)	۰/۰۹۴	۲۵ (۴)	۲۵ (۴)	۲۵ (۴)	۰/۰۹۴	۲۶ (۴)	۲۶ (۵)	۲۷ (۵)
قندخون ناشتا mg در صد ml	۰/۰۰۶	۹۲ (۱۰)	۹۳ (۱۰)	۹۲ (۱۰)	۰/۰۰۶	۹۰ (۸)	۹۰ (۹)	۹۲ (۹)
کلسترول تام (mg/dl)	۰/۰۹۳	۱۸۷ (۳۸)	۱۸۳ (۳۵)	۱۸۷ (۳۸)	۰/۰۹۳	۱۸۷ (۳۵)	۱۸۶ (۳۶)	۱۸۴ (۳۵)
تری‌گلیسرید (mg/dl)	* < ۰/۰۰۱	۱۳۲ (۶۶)	۱۱۷ (۵۳)	۱۳۲ (۶۶)	* < ۰/۰۰۱	۱۱۰ (۵۲)	۱۰۳ (۴۵)	۹۵ (۴۰)
کلسترول- لیپوپروتئین پرچگالی (mg/dl)	۰/۸۷۶	۴۸ (۹)	۴۸ (۹)	۴۸ (۹)	۰/۸۷۶	۵۶ (۱۱)	۵۵ (۱۱)	۵۶ (۱۱)
کلسترول- لیپوپروتئین کم‌چگالی (mg/dl)	۰/۳۳۴	۱۱۲ (۳۱)	۱۱۱ (۳۱)	۱۱۲ (۳۱)	۰/۳۳۴	۱۰۹ (۳۱)	۱۱۰ (۳۱)	۱۰۹ (۳۱)
فشارخون دیاستولیک (mmHg)	۰/۴۸۶	۷۶ (۸)	۷۵ (۹)	۷۶ (۸)	۰/۴۸۶	۷۳ (۹)	۷۳ (۹)	۷۲ (۹)
فشارخون سیستولیک (mmHg)	۰/۶۳۰	۱۱۴ (۱۳)	۱۱۳ (۱۴)	۱۱۴ (۱۳)	۰/۶۳۰	۱۰۷ (۱۴)	۱۰۷ (۱۴)	۱۰۷ (۱۴)
CRP (ng/ml)	۰/۴۲۴	۱۱۵۳ (۱۴۳۰)	۹۷۵ (۱۳۲۴)	۱۱۵۳ (۱۴۳۰)	۰/۴۲۴	۱۵۵۵ (۲۰۱۷)	۱۶۳۳ (۲۰۷۹)	۲۰۴۱ (۲۶۲۲)
گروه مورد (تعداد)		۳۶۴	۶۸۱	۳۵۵		۴۶۴	۹۶۷	۵۴۲
سن (سال)	۰/۳۶۱	۵۳ (۱۵)	۵۴ (۱۵)	۵۲ (۱۵)	۰/۳۶۱	۵۶ (۱۳)	۵۶ (۱۳)	۵۷ (۱۳)
اندازه دور کمر (cm)	۰/۳۵۹	۱۰۲ (۸)	۱۰۲ (۹)	۱۰۱ (۸)	۰/۳۵۹	۱۰۰ (۱۰)	۱۰۱ (۱۰)	۱۰۰ (۱۰)
نمایه توده بدنی (kg/m ²)	۰/۱۹۵	۲۹ (۴)	۲۹ (۴)	۲۹ (۳)	۰/۱۹۵	۳۱ (۴)	۳۱ (۴)	۳۱ (۴)
قندخون ناشتا mg در صد ml	۰/۳۲۰	۱۱۱ (۲۱)	۱۱۱ (۲۱)	۱۰۸ (۲۲)	۰/۳۲۰	۱۰۶ (۲۳)	۱۰۹ (۲۳)	۱۱۰ (۲۳)
کلسترول تام (mg/dl)	۰/۵۱۷	۱۹۳ (۴۰)	۱۹۳ (۴۰)	۱۹۶ (۳۷)	۰/۵۱۷	۲۰۱ (۴۰)	۱۹۹ (۴۰)	۱۹۷ (۳۸)
تری‌گلیسرید (mg/dl)	* < ۰/۰۰۱	۱۹۱ (۷۵)	۱۸۴ (۷۶)	۲۰۹ (۷۸)	* < ۰/۰۰۱	۱۹۵ (۷۵)	۱۷۷ (۶۷)	۱۶۹ (۷۱)
کلسترول- لیپوپروتئین پرچگالی (mg/dl)	۰/۱۳۶	۴۲ (۹)	۴۲ (۹)	۴۱ (۸)	۰/۱۳۶	۴۷ (۱۰)	۴۷ (۱۰)	۴۸ (۱۱)
کلسترول- لیپوپروتئین کم‌چگالی (mg/dl)	۰/۵۹۱	۱۱۲ (۳۵)	۱۱۴ (۳۶)	۱۱۳ (۳۳)	۰/۵۹۱	۱۱۵ (۳۶)	۱۱۶ (۳۶)	۱۱۵ (۳۵)
فشارخون دیاستولیک (mmHg)	۰/۰۹۵	۸۳ (۱۰)	۸۳ (۱۰)	۸۵ (۹)	۰/۰۹۵	۸۰ (۱۱)	۸۰ (۱۰)	۸۰ (۱۱)
فشارخون سیستولیک (mmHg)	* ۰/۰۳۲	۱۲۸ (۱۶)	۱۲۷ (۱۵)	۱۳۰ (۱۶)	* ۰/۰۳۲	۱۲۵ (۱۸)	۱۲۵ (۱۷)	۱۲۵ (۱۹)
CRP (ng/ml)	۰/۸۶۸	۲۰۱۷ (۱۸۸۳)	۲۱۲۴ (۲۱۲۷)	۲۰۱۷ (۱۸۸۳)	۰/۸۶۸	۲۶۶۴ (۲۶۷۶)	۲۴۵۱ (۲۸۵۱)	۲۵۲۸ (۲۲۷۰)

آزمون آماری مورد استفاده: One-way ANOVA و سطح معناداری مربوط به مقایسه میانگین متغیرها در میان گروه‌های ژنوتیپی است. * P < ۰/۰۰۵ از نظر آماری معنادار است. † اعداد به صورت میانگین (انحراف معیار) بیان شده‌اند. CC: افراد دارای ژنوتیپ CC در rs۷۸۰۰۹۴. CT: افراد دارای ژنوتیپ CT در rs۷۸۰۰۹۴. TT: افراد دارای ژنوتیپ TT در rs۷۸۰۰۹۴

جدول ۴: ارتباط بین گروه‌های ژنوتیپی هر دو پلی مورفیسم با سندرم متابولیک بر حسب نسبت شانس خام و نسبت شانس پس از تعدیل عوامل مداخله‌گر

ژنوتیپ	نسبت شانس خام (۹۵٪ فاصله اطمینان)	P	نسبت شانس تعدیل‌یافته (۹۵٪ فاصله اطمینان)	P
rs1260326	۱		۱	
CC (مرجع)	۱/۰۹ (۰/۹۸-۱/۲۰)	۰/۱۰۷	۱/۲۳ (۰/۸۰-۱/۹۱)	۰/۳۴۹
CT				
TT	۱/۲۶ (۱/۱۲-۱/۴۲)	* < ۰/۰۰۱	۲/۷۱ (۱/۶۱-۴/۵۶)	* < ۰/۰۰۱
rs780094	۱		۱	
CC (مرجع)	۱/۱۳ (۱/۰۲-۱/۲۵)	* ۰/۰۲	۱/۲۲ (۰/۷۹۱-۱/۸۹)	۰/۳۶۸
CT				
TT	۱/۲۵ (۱/۱۱-۱/۴۲)	* < ۰/۰۰۱	۲/۵۲ (۱/۵۰-۴/۲۳)	* < ۰/۰۰۱

آزمون آماری مورد استفاده: رگرسیون لوژیستیک. * P < ۰/۰۵ از نظر آماری معنادار است.

جدول ۴، ارتباط بین گروه‌های ژنوتیپی و سندرم متابولیک را بر حسب نسبت شانس نشان می‌دهد. نسبت شانس خام ارتباط بین سندرم متابولیک و افراد دارای ژنوتیپ TT (OR= ۱/۲۵) و CT (OR= ۱/۱۳) پلی مورفیسم rs780094 را معنادار نشان داد. اما پس از تعدیل سن، جنس و میزان CRP این ارتباط با نسبت شانس بیشتری تنها در افراد دارای ژنوتیپ TT (OR= ۲/۵۲) دیده شد. برای پلی مورفیسم rs1260326 نسبت شانس خام و تعدیل‌شده نشان‌دهنده ارتباط سندرم متابولیک با ژنوتیپ TT (OR= ۱/۲۶, OR= ۲/۷۱) به‌تنهایی بودند که مقادیر آن‌ها نسبت به rs780094 بیشتر بود.

جدول ۴، ارتباط بین گروه‌های ژنوتیپی و سندرم متابولیک را بر حسب نسبت شانس نشان می‌دهد. نسبت شانس خام ارتباط بین سندرم متابولیک و افراد دارای ژنوتیپ TT (OR= ۱/۲۵) و CT (OR= ۱/۱۳) پلی مورفیسم rs780094 را معنادار نشان داد. اما پس از تعدیل سن، جنس و میزان CRP این ارتباط با نسبت شانس بیشتری تنها در افراد دارای ژنوتیپ TT (OR= ۲/۵۲) دیده شد. برای پلی مورفیسم rs1260326 نسبت شانس خام و تعدیل‌شده نشان‌دهنده ارتباط سندرم متابولیک با ژنوتیپ TT (OR= ۱/۲۶, OR= ۲/۷۱) به‌تنهایی بودند که مقادیر آن‌ها نسبت به rs780094 بیشتر بود.

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد حضور آلل T در هر دو مارکر با افزایش خطر بروز سندرم متابولیک و میزان CRP همراه می‌باشد و شانس ابتلا به این بیماری را ۱/۲ برابر افزایش می‌دهد. همچنین ارتباط حضور این دو آلل با افزایش میزان شاخص‌های تشخیص سندرم متابولیک مانند میزان تری‌گلیسرید و کاهش میزان قندخون همراه می‌باشد. بر اساس این مطالعه فراوانی آلل T در هر دو پلی مورفیسم مورد بررسی، فراوانی مشابه (۴۵٪) داشتند که فراوانی بالاتری را نسبت به جمعیت اروپایی (۲۵٪) و پروژه هزار ژنوم (۳۰٪) نشان داد.^{۲۰}

بررسی افراد شرکت‌کننده در یک مطالعه اپیدمیولوژیک کوهورت آینده‌نگر در سال ۲۰۰۷ نشان داد که در یک جمعیت فرانسوی آلل T

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد حضور آلل T در هر دو مارکر با افزایش خطر بروز سندرم متابولیک و میزان CRP همراه می‌باشد و شانس ابتلا به این بیماری را ۱/۲ برابر افزایش می‌دهد. همچنین ارتباط حضور این دو آلل با افزایش میزان شاخص‌های تشخیص سندرم متابولیک مانند میزان تری‌گلیسرید و کاهش میزان قندخون همراه می‌باشد. بر اساس این مطالعه فراوانی آلل T در هر دو پلی مورفیسم مورد بررسی، فراوانی مشابه (۴۵٪) داشتند که فراوانی بالاتری را نسبت به جمعیت اروپایی (۲۵٪) و پروژه هزار ژنوم (۳۰٪) نشان داد.^{۲۰}

بررسی افراد شرکت‌کننده در یک مطالعه اپیدمیولوژیک کوهورت آینده‌نگر در سال ۲۰۰۷ نشان داد که در یک جمعیت فرانسوی آلل T

مطالعات در دو جمعیت آمریکایی و ژاپنی نشان داد که واریانت‌های رایج ژن GCKR با سطوح انسولین، کلسترول-HDL و کلسترول-LDL خون دارای ارتباط هستند که در جمعیت‌های دیگر نیز تأیید شده است^{۸۷} اما در جمعیت تهرانی پژوهش کنونی ارتباطی بین این دو واریانت و کلسترول-HDL و کلسترول-LDL مشاهده نشد. عدم وجود این ارتباط می‌تواند به علت بزرگ‌تر و متفاوت بودن جمعیت مورد بررسی نسبت به مطالعات گذشته باشد.

در برخی جمعیت‌ها باوجود ارتباط این دو مارکر ژنومی با قندخون و تری‌گلیسرید، ارتباطی با سندرم متابولیک مشاهده نشده است که پژوهشگران علت احتمالی آن را اثر کاهشی آلل T روی قندخون و بالعکس اثر افزایشی روی تری‌گلیسرید (دو شاخص

بحث

تفکیک جنسیت ارتباطی بین آل‌ها و میزان CRP دیده نمی‌شود. پیشنهاد می‌شود این آزمون بر روی گروه‌هایی با دسته‌بندی بر اساس مقاومت به انسولین و همچنین بر اساس دسته‌بندی قندخون نیز انجام شود تا بتوان به ارتباط با قدرت بیشتری بین آل‌های خطر مارکرهای ژن GCKR و ارتباط آن‌ها با CRP دست یافت.

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که پلی‌مورفیسم‌های rs1260326 و rs780094 با GCKR ژن rs780094 و rs1260326 و CRP ارتباط معناداری در جمعیت قند و لیپید تهران دارند و فراوانی آل T هر دو پلی‌مورفیسم در افراد مبتلا به سندرم متابولیک این جمعیت بیشتر است و برحسب نسبت شانس، بین ژنوتیپ TT هر دو پلی‌مورفیسم و سندرم متابولیک ارتباط معناداری وجود دارد.

سپاسگزاری: این مقاله حاصل (بخشی از) طرح تحقیقاتی تحت عنوان "بررسی ارتباط پلی‌مورفیسم‌های rs780094 و rs1260326 با سندرم متابولیک در جمعیت قند و لیپید تهران" مصوب پژوهشکده غدد درون‌ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در سال ۱۳۹۷ با کد رهگیری ۱۲۲۲۸ می‌باشد که با حمایت پژوهشکده غدد درون‌ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی اجرا شده است.

تشخیصی مهم سندرم متابولیک) دانستند.^{۳۳،۳۴} برخلاف این مطالعات در مطالعه کنونی آل T هر دو پلی‌مورفیسم به صورت معناداری در افراد مبتلا به سندرم متابولیک بیشتر بود.

براساس یافته‌های این پژوهش در افراد دارای میزان CRP بالا، فراوانی هموزیگوت آل T هر دو مارکر بیشتر است. برخی مطالعات پیشین نشان دادند که آل T موجب افزایش میزان CRP در هر دو پلی‌مورفیسم می‌شود.^{۳۵} اما در پژوهش کنونی ارتباط مستقیمی بین میزان CRP و دو پلی‌مورفیسم یافت نشد و پس از گروه‌بندی افراد برحسب میزان CRP این ارتباط مشاهده شد. گفتنی است که تعداد افرادی که در جمعیت حاضر میزان CRP مشخصی دارند نسبت به کل جمعیت اندک است (۶۰۰ نفر) و لزوم بررسی ارتباط این متغیر در جمعیت بزرگ‌تر احساس می‌شود. البته برخی جمعیت‌های آسیایی این ارتباط را نشان ندادند^{۳۶} و در مطالعه که ارتباط پلی‌مورفیسم rs780094 در دو گروه نژاد سیاه‌پوست و سفیدپوست به طور جداگانه بررسی شده است، CRP با این پلی‌مورفیسم در افراد سفیدپوست ارتباط دارد اما در سیاهان آل T تنها با مقدار تری‌گلیسرید و سطح انسولین رابطه داشته است.^۷ بنابراین تفاوت نژاد و قومیت می‌تواند روی این ارتباط تأثیرگذار باشد. در مطالعه کنونی نیز در صورت

References

1. Grundy SM, Cleeman JI, Daniels SR, Donato KA, Eckel RH, Franklin BA, et al; American Heart Association; National Heart, Lung, and Blood Institute. Diagnosis and management of the metabolic syndrome: an American Heart Association/National Heart, Lung, and Blood Institute Scientific Statement. *Circulation* 2005;112(17):2735-52.
2. Chambless LE, Heiss G, Folsom AR, Rosamond W, Szklo M, Sharrett AR, et al. Association of coronary heart disease incidence with carotid arterial wall thickness and major risk factors: the Atherosclerosis Risk in Communities (ARIC) Study, 1987-1993. *Am J Epidemiol* 1997;146(6):483-94.
3. Orho-Melander M, Melander O, Guiducci C, Perez-Martinez P, Corella D, Roos C, et al. Common missense variant in the glucokinase regulatory protein gene is associated with increased plasma triglyceride and C-reactive protein but lower fasting glucose concentrations. *Diabetes* 2008;57(11):3112-21.
4. O'Doherty RM, Lehman DL, T  lemaque-Potts S, Newgard CB. Metabolic impact of glucokinase overexpression in liver: lowering of blood glucose in fed rats is accompanied by hyperlipidemia. *Diabetes* 1999;48(10):2022-7.
5. Horvatovich K, Bokor S, Polgar N, Kisfali P, Hadarits F, Jaromi L, et al. Functional glucokinase regulator gene variants have inverse effects on triglyceride and glucose levels, and decrease the risk of obesity in children. *Diabetes Metab* 2011;37(5):432-9.
6. Perez-Martinez P, Delgado-Lista J, Garcia-Rios A, Mc Monagle J, Gulseth HL, Ordovas JM, et al. Glucokinase regulatory protein genetic variant interacts with omega-3 PUFA to influence insulin resistance and inflammation in metabolic syndrome. *PLoS One* 2011;6(6):e20555.
7. Bi M, Kao WH, Boerwinkle E, Hoogveen RC, Rasmussen-Torvik LJ, Astor BC, et al. Association of rs780094 in GCKR with metabolic traits and incident diabetes and cardiovascular disease: the ARIC Study. *PLoS One* 2010;5(7):e11690.
8. Onuma H, Tabara Y, Kawamoto R, Shimizu I, Kawamura R, Takata Y, et al. The GCKR rs780094 polymorphism is associated with susceptibility of type 2 diabetes, reduced fasting plasma glucose levels, increased triglycerides levels and lower HOMA-IR in Japanese population. *J Hum Genet* 2010;55(9):600-4.
9. Tam CH, Ma RC, So WY, Wang Y, Lam VK, Germer S, et al. Interaction effect of genetic polymorphisms in glucokinase (GCK) and glucokinase regulatory protein (GCKR) on metabolic traits in healthy Chinese adults and adolescents. *Diabetes* 2009;58(3):765-9.
10. Azizi F, Emami H, Salehi P, Ghanbarian A, Mirmiran P, Mirbolooki M, et al. Cardiovascular risk factors in the elderly: the Tehran Lipid and Glucose Study. *J Cardiovasc Risk* 2003;10(1):65-73.
11. Daneshpour MS, Fallah MS, Sedaghati-Khayat B, Guity K, Khalili D, Hedayati M, et al. Rationale and design of a genetic study on cardiometabolic risk factors: protocol for the Tehran Cardiometabolic Genetic Study (TCGS). *JMIR Res Protoc* 2017;6(2):e28.
12. Daneshpour MS, Hedayati M, Eshraghi P, Azizi F. Association of Apo E gene polymorphism with HDL level in Tehranian population. *Eur J Lipid Sci Technol* 2010;112(7):810-816.

13. Warnick GR, Benderson J, Albers JJ. Dextran sulfate-Mg²⁺ precipitation procedure for quantitation of high-density-lipoprotein cholesterol. *Clin Chem* 1982;28(6):1379-88.
14. Gidez LI, Miller GJ, Burstein M, Slagle S, Eder HA. Separation and quantitation of subclasses of human plasma high density lipoproteins by a simple precipitation procedure. *J Lipid Res* 1982;23(8):1206-23.
15. Chen Y, Zhang X, Pan B, Jin X, Yao H, Chen B, et al. A modified formula for calculating low-density lipoprotein cholesterol values. *Lipids Health Dis* 2010;9:52.
16. Plat J, Mensink RP. Relationship of genetic variation in genes encoding apolipoprotein A-IV, scavenger receptor BI, HMG-CoA reductase, CETP and apolipoprotein E with cholesterol metabolism and the response to plant stanol ester consumption. *Eur J Clin Invest* 2002;32(4):242-50.
17. Alberti KG, Eckel RH, Grundy SM, Zimmet PZ, Cleeman JI, Donato KA, et al. Harmonizing the metabolic syndrome: a joint interim statement of the International Diabetes Federation Task Force on Epidemiology and Prevention; National Heart, Lung, and Blood Institute; American Heart Association; World Heart Federation; International Atherosclerosis Society; and International Association for the Study of Obesity. *Circulation* 2009;120(16):1640-5.
18. Delavari A, Forouzanfar MH, Alikhani S, Sharifian A, Kelishadi R. First nationwide study of the prevalence of the metabolic syndrome and optimal cutoff points of waist circumference in the Middle East: the national survey of risk factors for noncommunicable diseases of Iran. *Diabetes Care* 2009;32(6):1092-7.
19. Azizi F, Khalili D, Aghajani H, Esteghamati A, Hosseinpahan F, Delavari A, et al. Appropriate waist circumference cut-off points among Iranian adults: the first report of the Iranian National Committee of Obesity. *Arch Iran Med* 2010;13(3):243-4.
20. Ling Y, Li X, Gu Q, Chen H, Lu D, Gao X. Associations of common polymorphisms in GCKR with type 2 diabetes and related traits in a Han Chinese population: a case-control study. *BMC Med Genet* 2011;12(1):66.
21. Vaxillaire M, Cavalcanti-Proença C, Dechaume A, Tichet J, Marre M, Balkau B, et al; DESIR Study Group. The common P446L polymorphism in GCKR inversely modulates fasting glucose and triglyceride levels and reduces type 2 diabetes risk in the DESIR prospective general French population. *Diabetes* 2008;57(8):2253-7.
22. Kristiansson K, Perola M, Tikkanen E, Kettunen J, Surakka I, Havulinna AS, et al. Genome-wide screen for metabolic syndrome susceptibility Loci reveals strong lipid gene contribution but no evidence for common genetic basis for clustering of metabolic syndrome traits. *Circ Cardiovasc Genet* 2012;5(2):242-9.
23. Mohás M, Kisfali P, Járomi L, Maász A, Fehér E, Csöngéi V, et al. GCKR gene functional variants in type 2 diabetes and metabolic syndrome: do the rare variants associate with increased carotid intima-media thickness? *Cardiovasc Diabetol* 2010;9:79.
24. Ridker PM, Pare G, Parker A, Zee RY, Danik JS, Buring JE, et al. Loci related to metabolic-syndrome pathways including LEPR, HNF1A, IL6R, and GCKR associate with plasma C-reactive protein: the Women's Genome Health Study. *Am J Hum Genet* 2008;82(5):1185-92.
25. Qi Q, Wu Y, Li H, Loos RJ, Hu FB, Sun L, et al. Association of GCKR rs780094, alone or in combination with GCK rs1799884, with type 2 diabetes and related traits in a Han Chinese population. *Diabetologia* 2009;52(5):834-43.

Associations of common polymorphisms in GCKR with metabolic syndrome

Asiyeh Sadat Zahedi M.Sc.¹
Bahareh Sedaghati-Khayat
M.Sc.¹
Sara Behnami M.Sc.¹
Fereidoun Azizi M.D.²
Maryam Sadat Daneshpour
Ph.D.^{1*}

1- Cellular and Molecular Research
Center, Research Institute for En-
docrine Sciences, Shahid Beheshti
University of Medical Sciences,
Tehran, Iran.

2- Endocrine Research Center,
Research Institute for Endocrine
Sciences, Shahid Beheshti Universi-
ty of Medical Sciences, Tehran,
Iran.

* Corresponding author: Shahid Beheshti
University of Medical Sciences, Research
Institute for Endocrine Sciences, No. 24,
Parvaneh St., Yaman St., Velenjak,
Chamran Highway, Tehran, Iran.
Postal code: 1985717413
Tel: +98 21 22432569
E-mail: daneshpour@sbumu.ac.ir

Abstract

Received: 04 May 2018 Revised: 11 May 2018 Accepted: 07 Oct. 2018 Available online: 22 Oct. 2018

Background: Metabolic syndrome (MetS) is characterized by a combination of cardio-metabolic risk factors. Given that genetic factors have been shown to contribute to individual susceptibility to MetS, the identification of genetic markers for disease risk is essential. Recent studies revealed that rs780094 and rs1260326 of glucokinase regulatory gene (GCKR) are associated with serum triglycerides, plasma glucose levels and metabolic syndrome. The aim of this study was to investigate associations of GCKR gene variants with metabolic syndrome and its components.

Methods: This case-control study was conducted from April to August 2017. In this study, 8710 adults (3522 males and 5188 females), over 19 years, were randomly selected from the Tehran Lipid and Glucose Study (TLGS) population. Based on joint interim statement (JIS) criteria, the subjects were divided into two groups: case and control. Genotyping was performed by HumanOmniExpress-24 v1.0 BeadChips (Illumina, San Diego, CA, USA).

Results: Allele frequencies were in conformity with Hardy-Weinberg equilibrium. Comparisons of allele frequencies by the Chi-square test revealed that frequencies of TT genotype of both polymorphisms were significantly higher among patient group than healthy group. Logistic regression analysis with adjustment for age, gender and CRP revealed that the GCKR polymorphisms (rs1260326: odds ratio 2.7, 95% CI 1.6-4.6, rs780094: odds ratio 2.5, 95% CI 1.5-4.2) were significantly associated with MetS. Frequency of TT genotype was more in persons who had C-reactive protein (CRP) levels above 3 mg/l. The minor T allele of both polymorphisms was significantly associated with increases in the blood serum concentration triglyceride and to a decrease in fasting plasma glucose levels.

Conclusion: The results of our study indicated that, rs780094 and rs1260326 common polymorphisms of the GCKR gene were associated with serum triglycerides levels, fasting plasma glucose levels, and metabolic syndrome in a sample of the Tehranian population (TLGS), as it was already confirmed the inverse effect of this polymorphisms on triglycerides and glucose levels in previous studies.

Keywords: association, GCKR, genome-wide association study, glucokinase, metabolic syndrome, Tehran lipid and glucose study.